

U....:

Divisní a sborový smíšený přezvědný oddíl*).

V stejnojmenném článku brig. gen. Kryštofa v dubnovém čísle „Jezdeckých rozhledů“ je řečeno, že divisní SPO. je především určen k tomu, aby pracoval pro svou divisi. Při tom se však stane, že divisnímu SPO. musíme někdy svěřit takový úkol, jež by SPO. nemohl splnit, jestliže by byl odkázán jenom na vlastní prostředky.

S tímto názorem nelze zcela souhlasit. Uvážíme-li, že ve velení „chtěné“ musí odpovídat možnostem, vidíme, že je věci správného velení, aby jednotce byl přikázán jen takový úkol, na který stačí svými prostředky.

Brig. gen. Kryštof navrhuje ve svém článku tuto organizaci SPO.:

1) u divise: 1 jezd. eskadronu, 1 cykl. rotu, 1 četú děl proti tankům, 1 četú tanků.

2) u sboru: 1 jezd. eskadronu, 2 cykl. roty, 2 četý děl proti tankům, 1 četú tanků, 1 četú OA.

Pro uvedenou organizaci jsou uvedeny tyto důvody:

U SPO. divise: redukce počtů u tohoto SPO. nesmí jít tak daleko, aby tím byla ohrožena jeho soběstačnost, má-li být SPO. divise s to konat nejen zpravodajské, ale do jisté míry i bojové úkoly.

U SPO. sboru: sbor musí disponovat určitým počtem rychlých jednotek, aby podle potřeby zvýšil průbojnost anebo odolnost některého ze svých divisních SPO. a kromě toho sbor musí mít po ruce i velitele, jenž by byl schopen ujmout se velení nad větším počtem spojených rychlých jednotek v rámci sboru.

Zdá se, že by navrhovaná organizace SPO. nebyla s to vyhovět poslání jezdecktva v rámci v. j. Uvědomíme-li si mohutnost dnešních samočinných zbraní s hlediska defensivního, vidíme, že by průbojnost SPO. divise i sboru za navrhované organizace byla značně omezena. Při tom myslím jen na průbojnost ve smyslu zpravodajském; nelze totiž předpokládat, že se jezdecktvo podaří získat hodnotnější zprávy bez boje.

Představa o možnostech SPO. neodpovídá skutečnosti. Manévr dnešního SPO. divise je zakládán více nebo méně na předpokladu, že SPO. má možnost proniknout nepřátelskou průzkumnou, resp. i zajišťovací clonou a že proto je s to získat zprávy významné důležitosti. Jak tomu však bude, jestliže nepřítel v rámci přezvědů (zvědů) nasadí do průzkumného sledu hlídky v síle čet a jednotky útočné vozby? Lze potom očekávat nějaký podstatnější úspěch? A přece často bude situace taková, kdy bude třeba zpráv stůj co stůj a kdy proto bude nutno proniknout přes odpor nepřítele. Proto by měl být složen SPO. tak, aby mohl proniknout přes odpor nepřítele.

Tomu ovšem nevyhovuje výše uvedená organizace, kde v celku stejnoměrné rozdělení sil na SPO. divisi a SPO. sboru vylučuje možnost proniknout a spoléhá na příznivou situaci.

Je to organizace více šířková, ač by mělo jít spíše o organizaci hloubkovou, t. j. v tom smyslu, že by bylo nutno ustoupit od požadavku postupu ve smyslu šířky a žádat postup v jednom směru, do hloubky.

To by nás vedlo k tomu:

u divisi zrušit SPO. dnešního složení a ponechat jim jen nejnutnější jezdecké části (2—3 četý),

*) Jako příspěvek k diskusi na čl. brig. gen. Fr. Kryštofa: „Divisní a sborový smíšený přezvědný oddíl“, VR. čís. 4/1936, str. 574 (54).

u sboru organisovat SPO. o takové síle, aby mohl pronikat přes odpor nepřítele.

Pronikat přes odpor nepřítele by vyžadovalo u sboru této organisace SPO. (přibližně):

- 1 jezdecký pluk (4 norm. a 1 kul. esk.),
- 1 cyklistický prapor (3 p. a 1 kul. rota),
- 1 rota tanků (4 čtyři po 3 vozech),
- 1 esk. OA. (tři čtyři),
- 1 rota děl PUV. (3 čtyři po 3 dělech),
- 1 bat. děl. (jezd.).

Tento SPO., který by byl vlastně moderní rychlou jednotkou, mohl by splnit většinu požadavků ve smyslu dnešních názorů na poslání jezdeckva v rámci v. j.

Brig. gen. Kryštof se ve svém článku zmiňuje několikrát o nutnosti sloučit pro jisté úkoly jednotlivé SPO. divisi pod jedno velení. Tato nutnost se naskýtá velmi často a takové použití se stává téměř pravidlem, přes to, že podle znění čl. 19 předpisu K-I-2 by mělo být jen výjimkou. (Jen v svrchované nouzi může být na krátký čas sloučeno jezdeckvo několika v. j. k řešení naléhavých úkolů, jež jinak jsou svěřovány jen vyšší jezdecké jednotce. V tom případě je však třeba každé v. j. ponechat alespoň čtvrtinu početního stavu její jezdecké jednotky k vlastním potřebám.

Cítí-li se v rámci manévru sboru častá potřeba užít silnějšího jezdeckva a slučují-li se za tím účelem jednotlivé SPO. divisi, je nepochybné, že by se organisací jednoho silného SPO. v rámci sboru mimo jiné podstatně omezily nevýhody vyplývající ze slučování SPO. divisi.

Co se týká velení sborovému SPO., je jasné, že by mu musil velet důstojník s širokým vojenským vzděláním: důstojník, který by vždy dobře chápal celkový manévr sboru a který by si v kterékoli situaci uvědomil činnost SPO. v rámci celkové činnosti sboru.

Kapitán jezd. Emil Fric:

Podmínky technické výkonnosti jezdeckva.

Jezdeckvo neselhalo ve světové válce jen strategicky a takticky: zklamalo také technicky. Dnes, kdy zmotorisované jezdeckvo čekají na bojišti četné úkoly, je přirozené, že studium jezdeckva náleží ve všech armádách k požadavkům prvního řádu; hledají se způsoby jeho nejlepšího použití s vyvarováním se všech chyb a materiálních nedostatků, jimiž tato zbraň za války nejvíce trpěla. Strategické využití jezdeckva spadá do oblasti hlavního velení; taktické použití jest již zájmem také velitelů nižších — v podrobnostech vlastně záleží hlavně na nich — a technická stránka použití jezdeckva, základ to veškerých koncepcí strategických i taktických, je v rukou všech jezdců bez výjimky, od důstojníka k poslednímu jezdcí. Všimněme si proto podmínek, nezbytných k splnění jezdeckých úkolů.

Předně je třeba si uvědomit, že se výkony dnešního jezdeckva proti r. 1914 téměř zdvojnásobily. Byl-li před válkou 50km denní pochod nejvyšším průměrem, pochoduje se dnes 70 až 80 km; u jednotlivců a hlídek dosahuje denní výkon často 100 km. Za tyto výkony si náš skromný vojen-